

Man kan jo ikke som Formand i et Udvalg trække Medlemmerne til Forhandling om noget, der ikke interesserer dem, og jeg tør sige, at Udvalgets Møder har ikke haft nogen magnetisk Tiltrækningskraft paa Medlemmerne. Naar det bliver sagt, at Venstre og Konservative i 1920 har vedtaget den Del af Loven, som ikke er fremsat ved denne Lejlighed, og at vi saa maa have skiftet Standpunkt, skal jeg dertil bemærke, at naar vi i 1920 gik med til at vedtage det, der ikke er forelagt nu og altsaa ikke bliver vedtaget her i Dag, var det, fordi vi havde stillet Ændringsforslag til Lovforslaget, fordi vi hellere vilde have det næstværste fremfor at risikere at faa det værste, og saa satte vi vor Lid til, at det vilde blive anderledes affattet i Landstinget; men det var ikke, fordi vi i Princippet godkendte den paa-gældende Del af Lovforslaget.

Elna Munch: Med Hensyn til, at de største Ændringsforslag, vi har stillet, ikke er blevet drøftet i Udvalget i Enkeltheder, vil jeg gerne henvise til, at den ærede Ordfører (Mathilde Hauschultz), som har fungeret som Formand, begyndte med at sige, at det Forslag, som var stillet af Radikale og Socialdemokrater, behøvede jo ikke at blive drøftet. Nu oplyser det ærede Medlem, at Medlemmerne i Udvalget ikke har vist nogen Interesse for Forslaget. Det ærede Medlem maa her sigte til sine egne Partifæller og Partiet Venstres Medlemmer af Udvalget. Og naar det ærede Medlem sagde, at de ikke magnetisk har været draget til Udvalget, saa maa man jo beklage, at det ærede Medlem, der har fungeret som Formand, ikke har haft saa megen magnetisk Kraft, at hun har kunnet tiltrække Udvalgets Medlemmer.

Ordføreren (Mathilde Hauschultz): Jeg skal kun sige til det ærede Medlem, at den Dag, da vi bl. a. fortsatte med Drøftelsen af det radikale Forslag — den Gang var det nemlig kun det radikale Venstre, som stillede Forslaget —, var der kun de fire Ordførere til Stede. Det er altsaa ikke alene for Venstre og de Konservative, at der ikke har været nogen magnetisk Tiltrækning til Lovforslaget. Jeg synes, det ærede Medlem skulde særlig rette sit kraftige Skyts mod sine egne Partifæller i Landstinget. Der har Lovforslaget ligget siden December 1921, og der havde for det ærede Medlems egne Partifæller og hendes Forbundsfæller, Socialdemokraterne, været rigelig Anledning til at forelægge det stillede Ændringsforslag, navnlig den Del af Lovforslaget, som de nu stiller

som Ændringsforslag, saa vi der kunde have faaet en Drøftelse deraf i Stedet for at fremsætte det her i Samlingens ellefte Time.

Elna Munch: I Anledning af det ærede Medlems Bemærkninger vil jeg sige, at dette Lovforslag til vor store Forbavselse og Beklagelse er blevet fremsat ikke i Folketinget, hvor det naturligt hørte hjemme, men i Landstinget, og naar vore Meningsfæller deroppe ikke har stillet de Ændringsforslag, vi nu har stillet, er det en ganske naturlig Konsekvens af, at vi har opfattet det saaledes, at Lovforslagets første Behandling naturligt hørte hjemme i Folketinget. Men naar der tales om, at Ændringsforslaget er stillet i den ellefte Time, vil jeg dertil sige, at vi kunde jo ikke stille det, før vi fik Lovforslaget her, og jeg har med stor Beklagelse set, at Forslaget først i den ellefte Time er naaet herved, saa at man har sagt, at vi kunde kun naa at faa denne i Virkeligheden ganske ubetydelige Del af Lovforslaget behandlet og maatte lade alt det andet ligge, fordi man fra Landstingsudvalgets Side har sinket Lovforslaget saa meget, at det ikke er kommet her før, og fordi den højtærede Minister er fremkommet saa sent med det. Det vilde jo ikke have voldt den højtærede Minister med det overordentlig hurtige Hoved, han har, nogen større Vanskelighed at fremsætte Lovforslaget noget tidligere i Løbet af de to Aar, der er gaaet, siden det i 1920 blev begravet i Landstinget.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at det er en anden Behandling, hvor det er Ændringsforslagene, som diskuteres.

Krohn: Man maa vel sige, det er sjældent, at et Lovforslag har været Genstand for saa megen Drøftelse som det foreliggende, idet det er blevet drøftet tidligere i Folketinget, i det kirkelige Udvalg, i Landstinget og nu i Folketinget, og man maa jo haabe, at der maa komme noget rigtig godt ud deraf. Der er ikke taget stort Hensyn til det kirkelige Udvalgs Ønsker, dog skal jeg med Glæde notere, at der er taget det Hensyn, at der er foreslaaet en valgfri Ordning med Hensyn til Indgaaelse af Ægteskab. Dette hilser jeg saa meget mere med Glæde, som jeg er overbevist om, at det ærede Medlem Fru Munch aldeles ikke kender Stemningen i Befolkningen, naar hun talte saaledes, som hun talte før. Indførelsen af obligatorisk borgerligt Ægteskab er nemlig ganske imod Befolkningens Ønsker, det gælder ikke alene Menighedsraadene, men mange, mange flere, hvilket har givet sig